26/09/2021

Αργολίδα: Μετάσταση Αγίου Ιωάννη Θεολόγου στο Μοναστήρι του Αγίου Δημητρίου

/ Ιερές Μονές

Κάθε χρόνο τον Σεπτέμβριο οι κάτοικοι από τα Ίρια, το Τολό, τα Καρναζέικα κι άλλα μέρη, τιμάνε την μνήμη του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στο Βυζαντινό μοναστήρι του Αγίου Δημητρίου που βρίσκεται στο φαράγγι του Ράδου χτισμένο στο όρος Δίδυμο.

Συνεχώς εδώ και πάρα πολλά χρόνια η παράδοση θέλει να έχει κάνει ένα μεγάλο θαύμα ο Άγιος Δημήτριος, (το μοναστήρι είναι αφιερωμένο στον Άγιο), σε κάποιο κάτοικο της περιοχής και το ημερολόγιο έδειχνε την εορτή της μεταστάσεως του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου, οπότε οι κάτοικοι έφτιαξαν την εικόνα στον Άγιο

Ιωάννη και τον τιμάνε από τότε κάθε χρόνο στις 26 Σεπτεμβρίου ένα μήνα πριν την εορτή του Αγίου Δημητρίου όπου εορτάζει το μοναστήρι.

Τον πανηγυρικό εσπερινό τέλεσε ο πρωτοπρεσβύτερος π. Αναστάσιος Ράπτης, από τη **Ιερά Μητρόπολη Αργολίδος** και εφημέριος στα Ιρια.

«Βράχια» λένε οι ντόπιοι τη θέση που είναι χτισμένη η Μονή Αυγού. Και ίσως είναι η απρόσιτη αυτή θέση, που έχει κρατήσει την αρχαιότατη Μονή του Αγίου Δημητρίου άγνωστη για τους πολλούς και έχει διαφυλάξει τη μορφή της του 11ου αιώνα. Πάνω από τη χαράδρα του Ράδου (Μπεντενιού), στις βορινές πλαγιές του όρους Αυγού (853 μ.), σε απόκρημνους και θεόρατους βράχους σφηνωμένη, καθηλώνει τη ματιά, καθώς την πρωτοαντικρίζει κανείς μέσα στη σιωπή και στην εγκατάλειψη, να φθείρεται με το βάρος εννιά αιώνων πάνω της.

Σε πηγές του 1700 αναφέρεται ότι είχε 16 μοναχούς και ισάριθμους υπηρέτες. Το μοναστήρι έλαβε ενεργό μέρος στην ελληνική επανάσταση και τελικώς πυρπολήθηκε από τον Ιμπραήμ. Το 1834 η μονή διαλύθηκε με το θάνατο του τελευταίου μοναχού της και έκτοτε δεν επαναλειτούργησε. Η τεράστια περιουσία

της περιήλθε στο Κράτος και ένα μεγάλο μέρος αυτής το 1930 μοιράστηκε στους ακτήμονες.

Το Καθολικό της Μονής είναι δισυπόστατο, το νότιο τμήμα είναι αφιερωμένο στον Άγιο Δημήτριο και το βόρειο στους Αγίους Θεοδώρους. Εξαιρετικής τέχνης τοιχογραφίες του 17ου – 18ου αιώνα έχων σωθεί μόνο στο ναϊσκο των Αγίων Θεοδώρων και χρήζουν προστασίας και συντήρησης.

Πως πήρε την ονομασία της η μονή του Αυγού; Μία από τις παραδόσεις μας λέει τα εξής : Στο ύψωμα που υπάρχει πάνω από τη μονή ήταν δύο μητέρες με τα παράλυτα παιδιά τους και παρακαλούσαν τη Παναγία να τα κάνει καλά. Πράγματι εμφανίζεται η Παναγία και τους λέει να πετάξουν τα παιδιά στο γκρεμό και αυτά θα γίνουν καλά! Η μία μάνα όντως πετάει το παιδί της το οποίο αφού κάνει μερικές τούμπες σηκώνεται και περπατάει. Η άλλη φοβήθηκε και αντί να πετάξει το παιδί της πέταξε ένα αυγό το οποίο ήταν έτοιμη να ταΐσει το παιδί της. Το αυγό προσγειώθηκε μαλακά πάνω στο χώμα χωρίς να σπάσει. Βλέποντας αυτό η μάνα πετάει και το παιδί της το οποίο όμως έγινε «χίλια κομμάτια». Αυτά λέει ο θρύλος για την ονομασία της μονής του Αυγού…

Μια σκάλα λαξεμένη στο βράχο, στο ανατολικό πάλι άκρο του διαδρόμου, οδηγεί σ’ ένα άλλο σπήλαιο χωρισμένο σε δυο τμήματα, αφιερωμένο στη Μεταμόρφωση του Σωτήρος (αργότερα οστεοθήκη). Στο πρώτο τμήμα υπάρχουν δεξιά πάνω στο βράχο τοιχογραφίες: η Παναγία, η Αγία Άννα, η Αγία Κυριακή, ολόσωμες, τέχνης του 11ου αιώνα. Στη ΒΑ γωνία, από το κελί εισέρχεται κανείς σε άλλο σπήλαιο με «ηχεία», πιθανό παρεκκλήσι κι’ αυτό. Αυτά τα σπήλαια υπήρξαν ασκητήρια, που συγκρότησαν φαίνεται τον 11ο αιώνα τη Μονή. Οι θόλοι των ναών της Μονής με την πλινθοκατασκευή τους βεβαιώνουν για την ίδρυση των ναών τον 12ο αιώνα. Γιατί μόνο ναοί του 11ου και ίσως μέρους του 12ου αι. έχουν τους θόλους πλινθόκτιστους (Δαφνί). Στην Ελλάδα μετά επικρατούν οι λιθόκτιστοι. Επίσης τα σταυροθόλια και οι θολίσκοι είναι, σαν χρήση, χαρακτηριστική του 11ου αιώνα μόνο στην Ελλάδα. Το τρίκογχο του ιερού απαντά σε ναούς του 11ου αιώνα. Τέλος οι τοιχογραφίες της Μεταμορφώσεως είναι του 11ου αιώνα

Η Μονή θα συμμετάσχει στην ελληνική επανάσταση και οι μοναχοί της θα στρατευθούν στο πλευρό του Παπαρσένη . Ο Κρανιδιώτης ηγούμενος της Μονής Διονύσιος Βούρ(λ)γαρης θα πολεμήσει στην πολιορκία του Ναυπλίου και ανήμερα το Πάσχα (10 Απριλίου 1821) θα αιχμαλωτισθεί από του Τούρκους και θα κρεμαστεί στο Παλαμήδι. Σε έγγραφο της δημογεροντίας Ναυπλίου (1824), προς το στρατηγό Δημήτριο Τσώκρη , υπογράφει και ο «ηγούμενος του Αυγού Ανανίας», ενώ ένα χρόνο αργότερα (1825) το μοναστήρι θα πυρποληθεί από τα στρατεύματα του Ιμπραήμ. Το έτος 1833, στη Μονή κατοικεί ένας μόνο μοναχός και η περιούσια

της έχει παραμεληθεί. Τον επόμενο χρόνο με το βασιλικό διάταγμα του Οθωνα η μονή θα διαλυθεί.

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ

ΦΩΤΟ: STUDIO B&G ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ – Γ.ΡΑΣΣΙΑΣ